

det Syn paa det, end man havde i Fjor. Hertil kommer, at det i Fjor — som nævnt — i Virkeligheden ikke var en Realitetsbehandling, der foregik. Det er i Virkeligheden først nu, at vi staar overfor en Realitetsbehandling af Valgloven. Naar det ærede Medlem nu vil gøre gældende, at København forurettes selv efter det her foreliggende Forslag, maa jeg sige, at jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem slet ikke selv tror paa den Paa-stand.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg vil til det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) sige, at i Lovforslagets § 29 er indført den Bestemmelse, at Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at Kommunen deles i forskellige Afdelinger til Stemmese-
dellernes Modtagelse. I Tilfælde af saadan Deling er Kommunalbestyrelsen be-
myndiget til at udnævne det fornødne Antal Valgstyrere for hver Afdeling. Lovforslaget giver altsaa Kommunalbestyrelsen fuld-
stændig frie Hænder til at foretage en saadan Deling af Kommunen, som den maatte anse for at være rimelig, og jeg for mit Vedkommende har megen Sympati for, at Kommunalbestyrelserne deler saa stærkt som muligt for at lette Stemmeaf-
givningen i saa høj Grad, som det overhovedet lader sig gøre. Jeg tror, at det maa anses for tilfredsstillende, at der gives Kommunalbestyrelserne en saadan Be-
myndigelse.

Til det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) skal jeg gøre nogle faa Bemærkninger, idet jeg tror, at jeg maa have Lov til at tage hans Tale nu i Aften som et Vidnesbyrd om, at han maaske erkender, at han i Eftermiddags har udtalt sig, om ikke voldsommere, saa dog varmere end nødvendigt, (P. Th. Nielsen: Nej!). Ja, det glædelige Indtryk har — trods den Benægtelse, der nu fremsættes — det ærede Medlems Tale ikke desto mindre haft paa mig, og jeg tror, at den har gjort det samme Indtryk paa adskillige andre Medlemmer af dette høje Ting. Det ærede Medlem vil dog fremdeles hævde, at der i det her foreliggende Lovforslag gøres Forandring i Forholdet mellem Hovedstaden og det øvrige Lands Repræsentation, saaledes at der ikke længere tages det samme Hensyn til Befolkningstæthed og Vælgertal som i Lovforslaget i Fjor. Dette er ikke rigtigt. Ved at fastsætte Hovedstadens Mandatantal til 25 holder man netop Hovedstaden nede paa et Mandatantal nøjagtigt saa meget under, hvad

den efter sit Folketal burde have, som i Lovforslaget fra i Fjor udtrykt. Lovforslaget i Fjor sagde: Hovedstaden skal have 23 Folketingsmænd, det foreliggende Lovforslag siger 25, og 25 overfor 115 er nøjagtigt det samme som 23 overfor 106. Dette maa enhver, som undersøger det matematisk, hvad det ærede Medlem jo ellers ikke har noget imod, erkende. Derimod kan det være rigtigt, at der ikke indenfor selve det jyske Landomraade opretholdes nøjagtigt det samme Forhold mellem Kredse som tidligere. Dette fremkommer der-
ved, at det jo nu foreslaas at bevare de gamle Kredse, og jeg har derfor sagt, at hvis det ærede Medlem ønsker en Omlægning indenfor de jyske Kredse, f. Eks. paa den af mig nævnte Maade, ved Udveksling af Kredse mellem Skanderborg og Hjørring Amter, kan en saadan Omlægning udmærket finde Sted. Men jeg tror ikke, man skal gaa den Vej, jeg tror, man skal bevare de nuværende Kredse, thi det vil lette hele denne Sags videre Gennemførelse, ligesom jeg ogsaa tror, at Vælgerne vil sætte Pris paa at kunne stemme i de samme Kredse som tidligere, og gennem Suppleringsystemet fjernes jo netop de øvrige Vanskeligheder ved Kredsenes forskellige Størrelse.

Det ærede Medlem (P. Th. Nielsen) fremsatte en almindelig Kritik af det Antal Mandater, der tilfalder Hovedstaden i Forhold til det, der tilfalder det øvrige Land. Den Kritik burde ogsaa have været fremsat i Fjor overfor det Lovforslag, der da forelaa. Men der blev ikke fremsat en saadan Kritik. Tværtimod erkendte alle, at den ærede daværende Indenrigsminister havde udtrykt nøjagtigt, hvad man i saa Henseende ønskede. Man forandrede en lille Smule paa Forholdet, men det skete under fuldkommen Enstemmighed i et Udvalg, som talte fremragende Medlemmer fra alle Partier i sin Midte. Men naar det ærede Medlem under denne Kritik vendte tilbage til den første Valglov, gjorde han sig med Hensyn til, hvad denne Valglov bestemte om Valgkredsenes Størrelse, skyldig i en højst besynderlig Fejltagelse. Det ærede Medlem mente, at den første Valglov, som blev givet af den grundlovgivende Rigsforsamling, havde ønsket at udtrykke, at den københavnske Befolkning skulde have mindre Repræsentation end det øvrige Land. Det ærede Medlem vil af denne første Valglov, som jeg har liggende her, se, hvorledes Forholdet da var ordnet. Der staar i den første Grundlov, at For-